

't Ezelsvel

Postiljon van de Vlaamse Academici – Regio Brugge

Nr. 157 – November '25 (Memoires van een taalman)

Meewinkelen

Hugo Brouckaert

hugo.brouckaert@skynet.be

Vijftigers en zestigers onder de mannen hebben op zaterdag geen excuus meer. Ze spelen niet langer voetbal in competitieverband en zijn ook te oud geworden om zonder lijfsgevaar bladeren te ruimen in dakgoten. Ze gaan dus met de vrouw mee uit winkelen.

Mannen ervaren dat al gauw als een gênant gebeuren, vooral in de eindeloos grote ruimtes van bekende mode- en accessoireszaken, waar ze elkaar onverhoeds tegen het lijf lopen. Ze slaan de ogen neer, zich schamend voor zoveel echtelijke onderdanigheid, want wat ze zien interesseert ze niet. Voor hen liggen, hangen en staan daar niet meer dan stukken stof, lappen leer en flutflesjes. Terwijl de vrouw de handen vol heeft en gepassioneerd heen en weer beent tussen de rekken, de paskamers en de kassa's, staat mijnheer op zijn hakken te draaien met dof starende ogen, op zoek naar steun bij die ene stoel of bank die zich in dergelijke handelszaken bevindt. Zelfs een stuk lingerie vermag nauwelijks zijn blik even vast te houden. Funshoppen is er duidelijk niet bij.

Aan zijn hulpeloosheid ten aanzien van het commerciële gebeuren moet voor de geestelijke gezondheid van de meewinkelende en -krinkelende man dringend een einde komen.

Ik heb daar dan ook het volgende op gevonden. Mannen, laat u tijdens de eindeloze wachttijd meeslepen door de suggestieve merknamen die in het oog springen, en droom weg in verheven, zowel als in meer frivole gedachten.

Natan roept bij mij de wijze Natan uit het toneelstuk van Lessing op, die na een lange zwerftocht het ware geloof in mensenliefde vond. Of ook nog Natan, de Bijbelse profeet, die koning David vermaande en strafte omdat deze vanuit zijn paleis de mooie Batseba, de vrouw van Uria, naakt zag baden, haar liet ontbieden en “bij haar lag”, zoals de Bijbel fijntjes zegt.

De sportschoenen **Nike**, door het nieuwe barbarendom als “naik” uitgesproken, laten me dan weer verwijlen bij de gevleugelde godin van de overwinning, die in het Louvre in al haar pracht - zij het zonder hoofd of armen - te bewonderen is, en met een parfumnaam als **L'Eau d'Issey** beland ik al gauw bij Homeros en de boeiende avonturen van Odysseus.

En nog over schoenen: de broers - de “fratelli”- **Rossetti** doen me denken aan de Engelse kunstschilder en dichter Dante Gabriel Rossetti, wiens verzen "I have been here before, but when or how I cannot tell" misschien wel geschreven zijn bij een zoveelste bezoek aan een schoenenzaak.

Zelfs culinair kom ik tussen de rekken aan mijn trekken. De casual handtassen van **Mandarina Duck** vertaal ik met mijn beperkte kennis van het Engels zonder moeite als “Canard à l’orange” en **Dolce e Gabbana** doet me aan een Italiaans dessert denken. De knopen en kralen van **Veritas** smelten in mijn fantasie weg in een glas fonkelende wijn, waarin Plinius de Oudere en andere Latijnen de waarheid zochten en ook vonden.

Delvaux, Godiva, Hugo Boss, ... eindeloos is de reeks van inspirerende namen, maar de mooiste merknaam is toch **Calvin Klein**. De strenge godsdiensthervormer die ervoor gezorgd heeft dat onze noordelijke taalgenoten recht in de leer en zo heel anders zijn dan wij, wordt hier gekoppeld aan de zangeres met de zwoele stem van “Vaya con Dios”. Je moet er maar opkomen.

Inmiddels hebt u begrepen waar ik heen wil. Terug naar huis.